

1933 před V. H. a V. Š. vyjádřila, že v potravním družstvu v Ž. musejí kupující na všechno dopláceti, a že tam do soli lijí vodu, zrušil k odvolání obžalované, podanému z důvodu věcné zmatečnosti podle bodu 1 a) § 385 tr. ř., odsuzující rozsudek soudu první stolice a zprostil obžalovanou podle 1. bodu § 326 tr. ř. obžaloby s odůvodněním, že zjištěný čin obžalované netvoří skutkovou podstatu trestného činu, poněvadž zažalované tvrzení obžalované je podle zkušenosti ve styku obchodníků se zákazníky zejména v dědinách, tak obvyklé, že mu nikdo nevěří a nemá žádného vlivu na zákazníky, tím méně, poněvadž bez nejmenší těžkosti se může každý přesvědčiti o tom, zda tvrzení je pravdivé nebo ne, — a proto že není inkriminované tvrzení obžalované způsobilým poškodit podnik soukromého žalobce.

Tento rozsudek právem napadá soukromý žalobce zmatečnými stížnostmi z důvodů věcné zmatečnosti podle bodu 1 a) § 385 tr. ř. výtkou, že právní náhled vrchního soudu jest mylný. Jest třeba především uvážiti, že obžalovaná učinila závadné výroky před spotřebiteli právě z té obce, ve které má žalující potravní družstvo svůj podnik, že podle zkušenosti se podobné zprávy na venkově lehce rozšíří a že při povaze venkovského lidu snadno dojdou víry a mohou tak vzbuditi nedůvěru k obchodnímu podniku, o němž byly šířeny. Závadné nepravdivé výroky obžalované byly proto způsobilé k tomu, aby poškodily podnik soukromého žalobce, čehož si obžalovaná musela býti též vědoma. Mýlil se tedy odvolací soud, když z důvodů výše zmíněných vynesl zprošťující rozsudek. Proto nejvyšší soud vyhověl zmatečným stížnostem a zrušiv napadený rozsudek z vytýkaného důvodu zmatečnosti, rozhodl, jak je ve výrokové části uvedeno.

Čís. 5218.

Zákonem vylúčené je uplatňovanie zmätku podľa § 384, čís. 9 tr. p. pre zamietnutie návrhu, ktorý bol učinенý pri prvom odvolacom hlavnom pojednávaní, ktorý však nebol opakovaný pri novom hlavnom odvolacom pojednávaní, konanom po uplynutí jedného mesiaca a pred zmeneným senátom.

(Rozh. zo dňa 7. februára 1935, Zm IV 327/34.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti mg. ph. M. P. a spol, obžalovaným z prečinu podľa § 310, odst. 2 tr. z., na základe verejného pojednávania zmätočnú sťažnosť obžalovaného mg. ph. J. R. a jeho obhájcu čiastočne odmietol, čiastočne zamietol.

Z d ô v o d o v :

Zmätočná sťažnosť bola založená na číselne uvedených dôvodoch zmätku podľa § 385, č. 1 c) tr. p.

Dôvod zmätku podľa § 384, č. 9 tr. p. bol uplatňovaný preto, že odvolací súd zamietol obhájcov návrh na doplnenie dokazovania vypočutím svedkov Dra L. N. a znalca E. K. ako aj predložením pôvodnej fioly

vydaného lieku. Uplatňovanie tohoto dôvodu zmätku je však v tomto prípade vylúčené, lebo smerodatný je v tomto ohľade priebeh druhého odvolacieho hlavného pojednávania, konaného dňa 20. apríla 1934, na základe ktorého bol vyneseneý napadnutý rozsudok; pri druhom odvolacom pojednávaní však hore uvedený návrh nebol učineneý. To, že takýto návrh bol učineneý pri prvom odvolacom hlavnom pojednávaní dňa 20. októbra 1933, nemôže tu byť smerodatné, lebo nové hlavné odvolacie pojednávanie, ktoré sa konalo po uplynutí jednomesačnej doby a pred čiastočne zmeneným senátom, muselo byť v smysle 3. odst. § 535 tr. p. a 1. odst. § 418 tr. p. opakované a tam mal obhájca tiež opakovať svoj návrh a po jeho zamietnutí vyhradiť si uplatňovanie dôvodu zmätku podľa § 384, č. 9 tr. p.

Čís. 5219.

Zrídí-li si obžalovaný niekoľik obhájcu, jimž byl rozsudek doručen v různých dobách, je pro počítání lhůty § 285 odst. 1, § 294 odst. 2 tr. ř. rozhodné, kterému z obhájcu byl rozsudek doručen dříve.

(Rozh. ze dne 8. února 1935, Zm II 12/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně ze dne 24. října 1934, jimž byl jmenovaný obžalovaný uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 99 tr. z.

Z d ů v o d ů:

Obžalovaný ohlásil do rozsudku první stolice včas zmateční stížnost a odvolání z výroku o trestu, pokud se týče z výroku o výši trestu a o nepodmíněném odsouzení, a to jednou obhájcem Dr. V. D., po druhé obhájcem Dr. R. A. Oba obhájci se vykázali plnou mocí. Opis rozsudku byl obhájcům na jejich žádost doručen, a to Dr. D-ovi dne 8. prosince 1934, Dr. A-ovi již dne 7. prosince 1934, takže osmidenní lhůta, určená podle §§ 285 odst. 1, 294 odst. 2 tr. ř. ku provedení zmíněných opravných prostředků končila dnem 15. prosince 1934. Nelze totiž pochybovati, že tím, že si obžalovaný zřídí více obhájcu, jimž byl rozsudek doručen v různých dobách, nemůže býti lhůta ku provedení opravných prostředků prodloužena a pravoplatnost rozsudku takto oddalována. To vysvítá již ze zásady vytčené v § 40 odst. 2 tr. ř., že řízení nemá býti komplikováno zřízením několika obhájcu pro jednoho obžalovaného. Je tedy pro lhůty, o něž jde, rozhodné, kterému z více obhájcu téhož obžalovaného byl rozsudek doručen dříve. Protože v souzeném případě byly opravné prostředky provedeny jen obhájcem Dr. D. a provedení to bylo dáno na poštu až 17. prosince 1934 (16. prosince byla neděle), je podle toho, co předesláno, jasno, že provedení je opožděné. Ježto však ani při opovědi uvedených opravných prostředků nebyl jasně a určitě označen některý z důvodů zmatečnosti v § 281 tr. ř. uvedených a nebyla výslovně neb aspoň jasným odkazem uvedena skutečnost, jež má býti důvodem